

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΛΙΤΑΡΧΗ

1599

ΦΟΡΟΣ ΤΙΜΗΣ

Εἰς τὴν πνευματικὴν πανδαισίαν, ἣ ὁποῖα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 80δοῦ τοῦ γεραροῦ πανεπιστήμονος καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σωκράτους Κουγέα, τοῦ πολλαπλῶς ἀπὸ τε πανεπιστημιακῆς καὶ ἀκαδημαϊκῆς ἔδρας τὰς ἱστορικὰς ἐρεύνας θεραπεύοντος, ὑπὸ τῶν φίλων καὶ θαυμαστῶν του παρέχεται, φόρον τιμῆς ἐθεώρησα ν' ἀποτίσω καὶ ἐγώ, ἀπόμαχος πλέον τοῦ πνευματικοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης, τὴν παροῦσαν συμβολὴν μου, ἀφορῶσαν εἰς ἐπιφανὲς τῆς πατρίδος μου τέκνον, τὸν Ἱερώνυμον Λίταρχον, χάριν τῶν ἱστορικῶς μεμαρτυρημένων σχέσεων Ζακύνθου καὶ Μάνης.

Καὶ ἄλλοτε εἶχα γράψει σύντομον βιογραφικὸν σημεῖωμα περὶ τοῦ Ἱερωνύμου Λιτάρχου, ἀνεψιοῦ τοῦ περιβοήτου Ἑρμοδώρου Λησιτάρχη. Ὁ Ἱερώνυμος ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ, ἀρχομένου τοῦ ΙΓ' αἰῶνος, υἱὸς τοῦ ἱερέως Πέτρου· μετέβη εἰς Ἰταλίαν καὶ ἐσπούδασε νομικὰ, ἐτύγχανε δὲ εὐρείας μορφώσεως καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων Διονυσίου τοῦ Κατηλιανοῦ *ρητορικώτατος καὶ μεγαλόνοτος* ἔγραψε διάφορα πολλοῦ λόγου ἄξια ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀπωλέσθησαν. Γηραλέος πλέον καὶ προαισθανόμενος τὸ ἐγγίζον τέλος λόγῳ ἀσθενείας του ἀνιάτου, συνέταξε τὴν διαθήκην του, τὴν ὁποῖαν, ἐνδιαφέρουσαν ἀπὸ γλωσσικῆς ἰδίως ἀπόψεως καὶ ἀνέκδοτον, δημοσιεύω κατωτέρω, ἐπιφυλασσόμενος ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ νὰ δημοσιεύσω, ἐπίσης ἀνέκδοτον, τὸ οἰκογενειακὸν δένδρον τοῦ Λιτάρχου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν.

Ὁ Ἱερώνυμος Λίταρχος ἀπέθανεν ἐν Ζακύνθῳ τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1599 καὶ ἐτάφη εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τῆς Ἀναλήψεως, ἔπου καὶ οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Κόπια εὐγαλμένη ἀπὸ τὰ ἄττη τοῦ π^ε εὐλαβεσιάτου Ἱερέως κ^{υρ}. Γεωργίου Πικρίδη Νοταρίου προξεινάδα εἰς τὴν Κανιζελारीαν τῆς περιβλέπιον Κοινότητος ἀπὸ ἕνα του Βιβλίον εἰς φ^ε 27 το.

Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν ἔτη ἀπὸ τῆς αὐτοῦ Γεννήσεως 1599 ἡμέρα 18 τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Πόλεως Ζακύνθου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐγενοῦς μρ Ἱερωνύμου Λιτάρχου δόκτωρος, εὐρισκόμενος ἐγὼ ὁ ἄνωθεν Ἱερώνυμος Λιτάρχος ἀσθενὴς καὶ ἀδύναμος, καὶ φοβηθεὶς τὴν τοῦ θανάτου τομὴν μήπως ἀνέτοιμον λάβοι με, θέλω καὶ ποιῶ τὴν παροῦσα μου συστατικὴν διαθήκην, καὶ θέλω ὅτι ἡ αὐτὴ μου Διαθήκη νὰ εἶναι πρώτη καὶ ὑστερὴ μου διόρθωσις, χάριτι τοῦ θεανθρώπου λόγου, ἔχοντας σῶρον τὸν νοῦν καὶ τὰς ἐτέρας μου οἰσθήσεις, καὶ ἀφήνω πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς τὴν τελείαν ἀγάπην τε παρὰ θεοῦ καὶ συγχώρησιν, εἶτα δέομαι καὶ ἐγὼ ταύτην λαβεῖν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἂν μου συνέβη τὸ κοινὸν τοῦ θανάτου ποτήριον θέλω, ἵνα κηδεύσουν τὸ ταπεινὸν καὶ ὑλικὸν μου σῶμα εἰς τὸν Ναὸν τῆς θείας μου ἀναλήψεως εἰς τοῦ π^ε παπποῦ μου, ὡς καὶ ἐκ στόματος ἐπαράγγελια τοῦ ἑφημερίου μας. ἔτι θέλω αὐτὴ μου ἡ Διαθήκη νὰ ἔχη τὸ στερεὸν καὶ ἀβραγαῆς ἐπὶ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἀφίνω εἰς τὸ σπιτάλε τοῦ παντοκράτορος δουκάτα δύο καὶ εἰς τοὺς σκλάβους δουκάτα δέκα. θέλω νὰ ἔχη ἡ ἀδελφὴ μου ἡ Λουτζία καλογραία διὰ μερίδιόν της τὰ δύο σπητόπουλα τοῦ τράφου μὲ τὴν αὐλήν τους, τὸ ἀμπέλι τοῦ ρόϊδου μὲ ταῖς ἐλγαῖς του καὶ τὸ ἀμπέλι τοῦ ἀργασίου καὶ τὸ χωράφιον τοῦ ἀγίου Βασιλείου τὸ μεγάλο κομμάτι ὡς μοδίων τεσσάρων ὅσον ἂν εὐρίσκειται, καὶ τὰ βούχα της, τὸ ὅποιον μερίδιον νὰ τὸ ἔχη ἐπ' ἐξουσίας της καὶ ζῶντας της καὶ ἀπεθανῶντας της νὰ τὸ δώσῃ καὶ ἀφίση ὅτινος θέλει. Ἀκόμα θέλω νὰ πέρνη ἀπὸ τὸ διάφορον ποῦ ἤθελεν εἶσθαι εἰς μερτικὸν μας τὸν κάθε χρόνον ἀπὸ τὸν Ναὸν τῆς θείας ἀναλήψεως ἀπὸ τὸ αὐτὸ τὸ ἥμισυ, καὶ λάδι λίτρας δύο καὶ σιτάρι πινάκι ἕνα ἥμισυ. τὴν ἀποκοπὴν τὴν καθετήσιον τοῦ χωραφίου δὲ τοῦ του καὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἀγίαν Μαρίναν μὲ τὸ περιθόλι της, καὶ τὴν ἐλαίαν ὁποῦ μὲς στὸν κῆπον τοῦ Κόμη, τὴν ὁποῖαν νὰ ἔχη καὶ ὀρίζῃ ὥστε ὁποῦ ζῆ, καὶ ἀποθανῶντας τὴν νὰ παγαίνουν ὡς καθὼς θέλω ὀρδινιάση κάτωθεν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἀφίνω καὶ τὸν Ναὸν τῆς θείας ἀναλήψεως.— Ἡ ἐξεδέλφησά μου ἡ Θεοδωροῦλα θέλω νὰ ἔχη ὅλο ἐκεῖνο τὸ δικαίωμα, ὁποῦ ἡ γραφὴ τοῦ συνηθασμοῦ μας διαλαμβάνει, γενομένη ἐκ χειρὸς εὐλαβεστάτου Ἱερέως κ^{υρ} Γεωργίου Πικρίδη Νοταρίου, καὶ περιπλέον στέκωντας ὁ αὐτὸς συνηθασμὸς ἀποτυχένωντας, ἀφίνω της καὶ τὸ κομματάκι τὸ ἀμπέλι τοῦ Καρησιτιάνου τὴν κάτω μερίαν ποῦ ἔχω κληρονομίαν στὸ μερτικὸν μου, ἀκόμα καὶ τὸ μερίδιόν μου τῆς ἀποκοπῆς τῆς καθετησίας τοῦ ὀσπητίου τοῦ Γαῖτανιοῦ. Ἀκόμα θέλω νὰ στέκεται καὶ εἰς τὸ σπήτι

μου ποῦ στέκεται ἄνοικα, πάλιν ἄνοικα, ὡς ζωῆς αὐτῆς καὶ τῆς μητέρας της καὶ ἀποθανῶντας τους νὰ πηγαίνη καὶ αὐτὸ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἀφίνω καὶ τὸν Ναὸν τῆς θείας Ἀναλήψεως. Ἡ Μπέλα τῆς Μπαρζοῦς ἡ ἐδική μου, θέλω νὰ ἔχη ἀπὸ τὰ καλὰ μου ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν μου τὴν Μοντίνενα διὰ τὴν γνωριμίαν ὁποῦ εἶχα μὲ δαύτην καὶ διὰ ἐλάφρωμα τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς διὰ νὰ ἡμπορῇ νὰ παντρευτῇ, ἡ ζῆ, δουκᾶτα ζακυνθινὰ διακόσια καὶ τὸν ρουχισμόν ἔλον, στολίδια καὶ ἀσημοχρύσαφον ποῦ τῆς ἔδωσα ἕκαμα της καὶ ἔχει ἕως τὴν σήμερον ἔξω ἀπὸ τὰ ἐδικὰ της ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν κασέλαν της ἐπ' ἐξουσίας της τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ νὰ τὰ πάρη σωστᾶ. ἀκόμα θέλω νὰ ἔχη καὶ τὸ ἀμπέλι τοῦ Μπανάτου ποῦ τῆς ἀγόρασα καὶ ἐδεκρετάρησα εἰς τὸ ὄνομά της μὲ τὰ στάμενά μου, ἡττονα πρῶτα τοῦ ἱερομονάχου Κοντονῆ πλησίον τῆς ρομπόλας της νὰ τὸ ἔχη ἐπ' ἐξουσίας της νὰ τὸ κάνη ὅ,τι θέλη. ἀκόμη ἀφίνω της διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ τὴν σταφίδα μου εἰς τὸν ἅγιον Κηρυκὸν νὰ τὴν ἔχη ἐπ' ἐξουσίας της καὶ ζῶντας της καὶ ἀποθανῶντας της νὰ τὴν κάμνη ὅτι θέλει καὶ αὐτήν.— ἀκόμη ἀφίνω της καὶ τὸ ὁσπήτιον τῆς Θωμοῦς μὲ τὴν αὐλὴν νὰ στέκη εἰς αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἔχη ἕως ποῦ ζῆ, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ ἐπιστρέφεται αὐτὸ εἰς τὴν κληρονομίαν μου.— ἀκόμη ἀφίνω της ἕνα πεῦκι, τὴν μικρὴν κοῦπαν ἀσημένιαν καὶ ἕνα βουτσὶ πενηντάρι καὶ νὰ ἡμπορῇ νὰ ζωστροφᾶται ἀπὸ τὸ σπῆτι μου ἕνα χρόνον καὶ μετὰ ταῦτα δίνοντας της τὰ αὐτὰ δουκᾶτα διακόσια νὰ παγαίνη εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ.— Τῶν κοπελῶν μας, ἡγουν τῆς Μαμούρας τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἄλλης τῆς μικρῆς, ἀφίνω της κάθε μίας διὰ νὰ παντρευτοῦν εἰς μετρητὰ καὶ ρουχισμόν δουκᾶτα 25, δουλεύοντας ἀκόμη ἡ μικρὴ τὴν κυράν της χρόνους. ὁμοίως ἀφίνω τους καὶ τὸ χωράφι τῶν ἁγίων βασιλείων τὴν κάτω μερίαν ὡς πινακίων ἕξη νὰ τὸ μοιράζουν ἐν τῷ μέσῳ τους, καὶ ἐτοῦτο διὰ κάθε τους δούλευσιν, ὁποῦ νὰ ἐδούλευσαν καὶ θέλουν δουλεύσει, τὰ ὁποῖα νὰ χρεωστῇ νὰ τοὺς τὰ δώση ἡ ἀδελφὴ μου ἡ Μοντίνενα. θέλω ὅτι ἡ αὐτὴ ἀδελφὴ νὰ χρεωστῇ νὰ δίνη καὶ τῆς θείας μου τῆς Μαντόνας ἕως ποῦ ζῆ, τὸν κάθε μῆνα σιτᾶρι πινάκι ἕνα, κρασί σταμνὶ ἕνα καὶ ρ 10 ἕως ποῦ ζῆ καὶ τῆς Μαρούλας θυγατρὸς τοῦ Βασίλη ἐπισκόπου δουλευτῆς μας, ὅταν παντρευτῇ, δουκᾶτα 25. Εἰς δὲ ἐπίλοιπά μου καλὰ, κινήτᾶ καὶ ἀκίνητᾶ, παρόντᾶ καὶ μέλλοντᾶ, καὶ ἔπου ἡθελαν εὐρεθῇ ἡ καὶ τὴν προῖκά μου, μερτικὰ μου, ἀγοράς μου, κόπους μου, ἀσημοχρύσαφο, μετρητὰ, ροῦχά μου, βιβλία μου, δικαίωματά μου καὶ εἰς εἴτε ἄλλο, ἀφίνω διὰ κληρονόμησάν μου τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν κα^α Ἄνναν, γυναῖκα τοῦ π^ε εὐγενῆ μρ Νικολοῦ Μοντήγου μὲ ἐτοῦτον τὸν τρόπον, κοντιτζιὸν καὶ ὀμπλιγατζιὸν, ὅτι ἐρχομένη ἡ Λαμπρινὴ ἡ θυγατέρα της καὶ ἀνηψιά μου ἡγαπημένη χρόνων 15 τὸ περισσότερο,

νά χρεωστῆ νά τήν παντρεύῃ εἰς τὸ καλλίτερο παρτίδο ὁποῦ ἤθελε μοῦ ἀρέσῃ, δίδοντας τῆς ἀνδρα ἀξίον τοῦ προικιστοῦ τῆς καὶ τῆς κοντιτζιδῆς τῆς καὶ ὄχι ἀπλὸν καὶ νά χρεωστῆ νά τῆς δώσῃ διὰ προϊκά τῆς εἰς μετρητὰ ἀπὸ τὰ στάμενά μου δουκάτα κορέντε χίλια καὶ εἰς ρουχισμόν δουκάτα χίλια καὶ εἰς ἀσημοχρύσαφον δουκάτα 300. ἀκόμα νά χρεωστῆ νά τῆς δώσῃ καὶ διὰ φόντι τῆς δοτάλε τὰ κάτωθεν, ἦγουν τὴν σταφίδα σταῖς βραταῖς τοῦ Γαῖτανιοῦ 8λη ὡς καθὼς εὑρίσκεται μετὰ τὸ ἀνώγι, μαγγηρίον, ἀλώνι, πηγᾶδι καὶ μετὰ 8λα τῆς τὰ δικαιώματα, τὸ παληάμπελο τοῦ Γαῖτανιοῦ, ὡς καθὼς εὑρίσκεται μετὰ ταῖς ἐληαῖς του καὶ ἀσταφίδα του, τὸ ἀμπέλι στοῦ Καρησιάνου στὸ Γαῖτάνι καὶ αὐτὸ μετὰ ταῖς ἐληαῖς του, ἀκόμα τὸ σπήτι ἀνώγειον καὶ κατώϊ ποῦ εἰς τὸ παρὸν στέκει ἡ ἀδελφή μου μετὰ τὰ δικαιώματά του καὶ αὐλήν του, τοῦ μάκρου ἕως τὸν τοῖχον τοῦ κήπου καὶ κάτου μαγερίου καὶ τὸ σπήτι 8λον ποῦ εἶναι σύγκολά του ποῦ ἀγόρασα ἐκ τῆς Στασοῦ, ἣ καὶ ἀπὸ ἄλλην ὡς καθὼς εὑρίσκεται μετὰ τὴν περιοχὴν του καὶ δενδρικά του καὶ κήπον του.— τὸ χωράφιον τοῦ ρόϊδου πινακίων 16 ὅσον καὶ ἂν εἶναι πλησίον τοῦ Σηνούρι καὶ τοῦ π^ε Σαλβιάτη. δύο κομμάτια στὰ χωράφια ὡς πινακίων 8κτώ, σιμὰ στοῦ Φαρακλοῦ. τὸ χωράφιον τοῦ Δρακόπουλου ὡς πινακίων τριῶν. τὸ χωράφιον μετὰ ταῖς ἐληαῖς ὡς ποδάρια 120 ποῦ ἔχω τὸ μερτικόν μου, ποῦ ἔχω εἰς τοῦ Λυκούδι, εἰς τοῦ ἄρχου τοῦ Κανάλε. τὰ κερολόγια ὁποῦ τραβίζομαι εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Φανερωμένης τὸν κάθε χρόνον ρ. 62. ἀκόμα νά τῆς δώσῃ ὡς εἶναι τὸ δίκαιον καὶ τὰ ἡμισα ἀπὸ εἴτι ἠθέλωνε εὑρεθῆ καλὰ καὶ δικαιώματα λίμπερα πατρικά τους, εὐγάνωντας τὰ κρέδιτα τῶν κρεδιτόρων τους πρῶτα, καὶ εἰς ἐτοῦτο τὴν ἀφίνω νά κάμῃ 8τι θέλει κατὰ πῶς 8 καιρὸς τὴν καλέσῃ, καὶ ἐτοῦτο ὅσον διὰ τὴν ἡγαπημένην μου Λαμπρινοῦλα. Ἀκόμα θέλω 8τι νά εἶναι αὐτὴ ἡ ἀδελφή μου ἡ Μοντινενα κληρονόμησά μου καὶ μετὰ τὴν δευτέραν κοντιτζιδὸν ἔτι νά χρεωστῆ νά δώσῃ τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ ἀνεψιοῦ μου τοῦ Νικολέτου κατὰ τὸ βαπτιστικόν του Ἱερωνύμου Μοντίνου εἰς χεῖρας του καὶ ἐπ' ἐξουσίας του τὸ νά γένη τελειωμένα χρόνων 20 ἢ καὶ 8ταν προτίτερα τῆς ἤθελε φανιστῆ, ἀπεθανώντας καὶ ἔχι ἀλλέως τὰ κάτωθεν ὑποστατικά μου, τὰ ὅποια νά τὰ ἔχη διὰ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸ μερτικό του, ἦγουν τὴν σταφίδα μου εἰς τὸ χαλικερδὸν στὸ παραπόταμον εἰς τὴν Κοκινολούτζα μετὰ τὸ κομμάτι τὴν σταφίδα ὁποῦ ἐπήρα ἐκεῖ πλησίον τῆς π^ε Καγιανέσενας, 8λα ὡς ἄνωθεν εὑρίσκονται μετὰ τὰ δικαιώματά τους πλησίον τοῦ Παῖδη καὶ τὸ ὀσπήτιον ὁποῦ εἰς τὸ παρὸν κατοικῶ μετὰ τὴν αὐλήν του, περιοχὴν του, κήπον του καὶ δενδρικά του, πηγᾶδι καὶ δικαιώματά του, ὁμοίως καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς θείας Ἀναλήψεως μετὰ τὰ δικαιώματά τῆς καὶ κερολόγια τῆς καὶ τὸ ἀμπέλιον ρομπόλα καὶ κόκκινον εἰς τὰ παλάτια καὶ 8λα

ἐκεῖνα τὰ ἐπίλοιπα ὁποῦ ὀρδίνιασα καὶ ὀρδινιάζω ὡς κάτωθεν μὲ καιρὸν νὰ ἔλθουν καὶ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτόν.— Ἄφινω καὶ τῆς ἀδελφῆς μου Μοντίνενας ἔξω ἀπὸ τὰ σπήτια της, τοῦ προικιοῦ της καὶ ὅτι ἤθελε πιάσῃ διὰ τὸ αὐτὸ ἀπὸ τὰ καλὰ ἀκαδέροντας τοῦ π.ἑ. ἀνδρός της, τὰ ὁποῖα τὰ ἔχῃ ἐπ' ἐξουσίας της νὰ τὰ κάμῃ καὶ ἀφίση ὅτινος ἤθελε θελήσῃ καὶ τὴν καθετησίαν ἀποκοπὴν σιτάρι πινάκια τέσσερα ποῦ μοῦ δίνει ὁ κυρ-Σταμάτης Τετράδης, τὰ ὁποῖα νὰ τὰ ἔχῃ καὶ ὀρίζῃ καὶ ζῶντας της καὶ ἀποθανώντάς της νὰ τὰ κάμῃ εἴ τι τῆς φανῇ, καὶ νὰ τὰ ἀφήσῃ ὅτινος ἤθελε.— Ἀκόμη ἀφίνω της νὰ τραβίξῃ καὶ νὰ ὀρίξῃ ὥστε ὁποῦ ζῇ, τὸ νοῖκι τοῦ μισοῦ σπητιοῦ ποῦ εἰς τὸ παρὸν στέκει ἢ Πλανιτέρενα.— ὁμοίως καὶ ἐκεῖνο τῆς καλόγριας τῆς ἀδελφῆς τοῦ μρ Μπορταλεμίουνάνη μὲ ὅσα νοίκια μοῦ χρωστάει ὁ Μπάλασμος καὶ ἐκεῖνα ποῦ πρὸς τὸ παρὸν στέκει μέσα, ὡς καθὼς φαίνεται εἰς τὴν ἀπόφασιν χρόνων 3ῶ τὸ γύρο, τὰ ὁποῖα σκουδίζοντάς τα νὰ εἶναι ἐδικὰ της καὶ ἐπ' ἐξουσία της· ἀκόμα τὴν ἀποκοπὴν τῶν ἐλγῶν τοῦ παπᾶ Ἄντρια, ποῦ μᾶς δίνει· ἢ κληρονομία τοῦ π.ἑ. Ἰωάννη Χρυσοβέργη τὸν κάθε χρόνον λάδι λίτραις τρεῖς καὶ τὸ τὴν ἄλλην λάδι λίτραις δύο, ποῦ δίνει ὁ Ἀρκαδιανὸς διὰ ταῖς ἐλγαῖς τῆς Σωμερίτενας καὶ λάδι λίτρα μισὴ ὁποῦ μοῦ δίνει καθετήσιον ὁ κύρ Γεώργιος Μπουλιζος τοῦ Γιάννη λάδι λίτραν μίαν ὁποῦ μοῦ δίνει ὁ Παραμονάρης, λάδι λίτραν μίαν ποῦ μοῦ δίνει ἢ Σπαθάρενα. ταῖς ἐλιαῖς τέσσαραις ὁποῦ ἐπήραμεν ἀπὸ τὴν Μπουλιζοπούλα.— ταῖς ἐλγαῖς εἰς τὸ Ριζόκαστρο εἰς ποδάρια 97, τὰ ὁποῖα ὄλα νὰ τὰ ἔχῃ καὶ οὐζουφρουτουάρη ὥστε ποῦ ζῇ καὶ τὰ ἀποβλέπει καὶ τὴν χάριν ἡμῶν τῆς ἐκκλησίας εἰς ὄλα καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ ἐπιστρέφονται ὄλα εἰς τὸν ἄνωθεν ἀνεψιὸν μου Ἰερώνυμον Μοντίνον κληρονόμον μου ὡς ἄνωθεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν τῆς θείας ἀναλήψεως, θέλωντας καὶ ἐξεκαθαρίζωντας ὅτι τὸ ὄσον μερτικὸν ἀφίνω τοῦ ἄνωθεν ἀνεψιοῦ μου Ἰερωνύμου Μοντίνου καὶ τῆς Λαμπρινῆς τῆς ἀνεψιάς μου νὰ εἶναι εἰς χεῖρας τῆς μάνας του καὶ ἀδελφῆς μου Μοντίνενας νὰ τὰ ὀρίξῃ, τρώγῃ καὶ οὐζουφρουτουάρη, ντένοντάς τους καὶ θρέφοντάς τους ὥστε νὰ παντρέψῃ ὡς ἄνωθεν τὴν Λαμπρινὴν καὶ ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰερώνυμος νὰ τελειώσῃ τοὺς 20 χρόνους, τὸ ὁποῖον μερτικὸν ὁποῦ ὡς ἄνωθεν ἀφίνω τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰερωνύμου μὲ ἐκεῖνο ὁποῦ ὀρδινιάζω τί νὰ τοῦ ἀκαρτερῇ, θέλω καὶ ὀρίξω ὅτι νὰ μὴν ἡμπορῇ ποτὲ τῷ καιρῷ τινὰς νὰ τὸ πουλήσῃ, μήτε νὰ τὸ χαρίσῃ, μήτε ψυχοδωρήσῃ, μήτε εἰς τρόπον κανένα νὰ ὀμπλιγάρῃ, μήτε ἀλιενάρῃ, μόνον νὰ τὸ ἔχῃ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτόν νὰ παγαίνῃ εἰς τὴν κληρονομίαν του, ἡγουν εἰς παιδιὰ του φυσικὰ καὶ νόμιμα, ἔτζη σερνικὰ ὡσὰν καὶ θηλυκὰ ἀπὸ κληρονομίαν εἰς κληρονομίαν πάντα κοντι-

τξιανάδα εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας καὶ μανκάρωντας ἢ αὐτῶν ἢ κληρονομία του δίχως κληρονομίαν, ὡς ἄνωθεν, ὁποῦ ὁ θεὸς νὰ μὴν τὸ δῶση τότες θέλω καὶ ὀρίζω ὅτι αὐτὰ τὰ καλὰ νὰ παγαίνουν εἰς τὴν ἀνεψιάν μου τὴν Λαμπρινὴν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυσικῆν καὶ νόμιμον μὲ τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν ὡς ἄνωθεν εἰς ὅλα κοντιτζιὸν καὶ ἂν ἀποτύχη ὁποῦ ὁ θεὸς νὰ βλέπη, καὶ αὐτὴ ἢ κληρονομία τῆς, ἤθελεν ὡς ἄνωθεν ἀποτύχη, τὸ αὐτὸ μερτικὸ τοῦ Γερῶλυμου ὅλο ἂν δὲν ἤθελε εὐρεθῆ ζωντανὴ ἢ ἀδελφὴ μου ἢ Μοντίνενα, νὰ παγαίνῃ παρευθὺς ράτα πορτζιὸν εἰς ταῖς πέντε μου ἀνηψιαῖς θυγατέρες τῆς π.^ε Κουρσάρενας τῆς ἀδελφῆς μου καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους τοὺς διαδόχους αὐτινῶν λίμπερα, ἀμὴ ἂν εἶναι: καὶ εὐρεθῆ ζωντανὴ ἢ ἄνωθέν μου ἀδελφὴ ἢ Μοντίνενα, νὰ παγαίνῃ τὸ αὐτὸ μερτικὸ εἰς αὐτὴν, νὰ τὸ ἔχη, ὀρίζη καὶ οὐζουφρουτουάρη ἕως ποῦ ζῆ καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν τῆς νὰ παγαίνῃ εἰς ταῖς ἄνωθέν μου ἀνηψιαῖς ὡς ἄνωθεν.—Θέλω ἀκόμη καὶ ὀρίζω ὅτι ἕσον μερτικὸν καὶ προικα ὡς ἄνωθεν ἀφίνω τῆς ἀνηψεᾶς μου τῆς Λαμπρινῆς, ἂν τύχη καὶ ἀπεθάνῃ, ὁποῦ ὁ θεὸς διὰ τὴν εὐσπλαχνίαν του νὰ βλέπη καὶ πρὶν παντρευθῆ, τὸ αὐτὸ τῆς μερτικὸ νὰ τὸ ὀρίζη ὅλο ἢ μάννα τῆς ὥστε ποῦ ζῆ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς νὰ παγαίνῃ εἰς τὸν υἱόν τῆς τὸν Γερῶλυμον καὶ εἰς τὴν φυσικὴν του καὶ νόμιμον κληρονομίαν ἂν εὐρίσκεται, μὲ τὴν κοντιτζιὸν δι' ὅλα ὡς ἄνωθεν τοῦ μερτικοῦ του, ἀλλέως τρόπου καὶ δὲν ἤθελε εὐρίσκεται κληρονομία του, καὶ τὸ αὐτὸ τὸ μερτικὸ νὰ παγαίνῃ εἰς ταῖς ἄνωθέν μου πέντε ἀνηψιάδες λίμπερο καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς ὡς ἄνωθεν. ἀμὴ ἂν εἶναι καὶ παντρευθῆ μὲ ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ ἄξιόν τῆς ὡς ἄνωθεν, παρευθὺς νὰ τῆς δίνῃ ἢ ἀδελφὴ μου ὅλα τὰ ἄνωθεν ὁποῦ τῆς ἀφίνω καὶ νὰ τὰ ἔχη ἐπ' ἐξουσίας τῆς ὡς προικιόν τῆς λίμπερα νὰ τὰ κἀνῃ ὅτι θέλει καὶ νὰ τὰ ἀφίση ὅτινος θέλει, κάμη δὲν κάμη παιδία, εὐγάνωντας μόνον τὴν σταφίδα σταῖς βαραῖς, τὸ χωράφι τοῦ Ρόϊδου καὶ τὰ σπήτια, τὰ ὁποῖα, ἂν δὲν κάμη κληρονομία νὰ ἀπομεινέσκουν τῆς μάννας τῆς ἐπ' ἐξουσίας τῆς νὰ τὰ κάμη καὶ ἀφίση ὅτινος θέλει ἂν εἶναι καὶ ἐτότες ἤθελεν εὐρεθῆ ζωντανὴ, εἰ δὲ καὶ ἐκείνη δὲν ζῆ καὶ ἤθελε εὐρεθῆ ὁ ἀνεψιός μου ὁ Γερῶλυμος ἢ ἢ κληρονομία του φυσικὴ καὶ νόμιμη, νὰ παγαίνουν καὶ αὐτὰ εἰς αὐτοὺς μὲ τὴν αὐτὴν κοντιτζιὸν εἰς ὅλα ποῦ ἔβαλα καὶ εἰς τὸ μερτικόν του εἰς τόσον μανκάρωντας καὶ εἰς αὐταῖς καὶ ἢ κληρονομία του στοῦ Γερῶλυμου τοῦ ἀνηψιοῦ μου τόσον καὶ αὐτὰ ἂν δὲν ζῆ ἢ ἀδελφὴ μου, ἢ ὁποῖα ἂν εἶναι καὶ ζῆ, θέλω νὰ τὰ ἔχη καὶ γοδέρη ἕως ζωῆς τῆς μόνον νὰ παγαίνουν εἰς ταῖς ἄνωθεν μου πέντε ἀνηψιαῖς μὲ τὸν τρόπον ὡς ἄνωθεν. ἐξεκαθαρίζωντας ἀκόμα καὶ θέλω ὅτι ἔαν καὶ ἢ Λαμπρινὴ ὁποῦ ὁ θεὸς νὰ μὴν τῆς δῶσῃ τέτοιαν βουλήν, δὲν ἤθελε θελήσῃ νὰ παντρευθῆ, ἀμὴ νὰ

είναι τοῦ μόδου τῆς, ἢ νὰ καλογερευτῆ, εἰς τέτοιον κάζο θέλω διτι μ' ὄλα ἐτοῦτα νὰ ὀρίζῃ τὸ ἄνωθεν τῆς μερτικὸ καὶ προίκα ποῦ τῆς ἀφίνω μὲ τέτοιον κοντητζιδὸν διτι νὰ μὴν ἤμπορῆ μήτε νὰ πουλήσῃ, μήτε νὰ χαρίσῃ ἐκ τὰ ὑποστατικά, μήτε εἰς τρόπον κανένα νὰ ἀλιενάρῃ, μήτε νὰ ἐζητήσῃ τὸν ρουχισμὸν ὡς ἄνωθεν ἐκ τῆς μερίδος τῆς, μόνον νὰ τὰ ἔχῃ καὶ οὐζουφρουτουάρῃ ἕως ζωῆς τῆς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν τῆς, ἂν ζῆ, στὴν μάννα τῆς, νὰ τὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ ἕως ζωῆς τῆς καὶ μετὰ τὴν θανήν τῆς, καὶ ἂν δὲν ζῆ νὰ παγαίνουν εἰς τὸν ἀδελφόν τῆς τὸν Γερῶλυμον ἢ τὴν κληρονομίαν σερνικὰ καὶ θηλυκὰ, φυσικὰ καὶ νόμιμα, μὲ τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν κοντητζιδόν, ὅπου ἔβαλα ὡς ἄνωθεν εἰς τὸ μερτικόν του καὶ μαγκάρωντας εἰς τέτοιον καιρὸν ἢ αὐτὸς ἢ ἡ κληρονομία του, εἰς τέτοιον κάζο καὶ τὰ αὐτὰ ὑποστατικά νὰ παγαίνουν εἰς ταῖς ἄνωθέν μου πέντε ἀνηψιαῖς ἢ εἰς τὴν κληρονομίαν τους εἰς τὸν τρόπον τὸν ἄνωθεν, ἀμὴ στὰ στάμενα καὶ τὸ ἀσημοχρύσαρον νὰ τὰ ἔχῃ εἰς κάθε καιρὸν ἢ αὐτὴ Λαμπρινὴ ἐπ' ἐξουσίαν τῆς νὰ τὰ κάμῃ διτι ἤθελε θελήσῃ καὶ φανιστῆ. Ἀκόμη θέλω διτι ἡ κληρονομήσά μου, ἢ καὶ ὁ κληρονόμος μου τοῦ ναοῦ τῆς θείας Ἀναλήψεως νὰ χρεωστῆ νὰ κάμῃ τὴν ἐορτὴν τὴν τιμίαν τὸν καθετήσιον χρόνον, ὡς καθὼς καὶ ἐγὼ τὴν ἔκανα καὶ ξοδιάζῃ εἰς πτωχοὺς ἐκείνην τὴν ἡμέραν δουκάτα δέκα. ἀκόμη θέλω καὶ ὀρίζω διτι τὸ λάσο ὅπου ἔχω ἀφησμένο, ὅπου ἄφησε στὴν Ἀνάληψιν ἢ θυγατέρα τοῦ π^ε Χαραβαρᾶ καὶ γυνὴ τοῦ μιστροΓιάκουμου Ἀβούρη, δταν ἔρθῃ ὁ καιρὸς τῆς κοντητζιδὸν τῆς διαθήκης τῆς νὰ εἶναι τῆς κληρονομήσάς μου, καὶ μετ' αὐτὴν εἰς ἐξουσίαν τοῦ κληρονόμου μου τοῦ αὐτοῦ θεῖου Ναοῦ καὶ συνάσσοντας τὴν ἐσοδείαν τοῦ αὐτοῦ λάσου λικούδι, νὰ πουλοῦνε καὶ νὰ τὸ ξοδιάζουνε πάντα εἰς ἀνακαινισιν, στολισμόν, φτιάσιμον, ἱερὰ βιβλία τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ τῆς θείας Ἀναλήψεως καὶ νὰ δίνουν καὶ τοῦ παπᾶ Γεωργίου Πικρίδη, ὥστε ὅπου ἐφημερεύει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν δουκάτα δέκα τὸν καθετήσιον χρόνον καὶ διτι ἤθελε περισσεύσῃ πάντοτε νὰ γίνεται ἡ ἕξοδος ἢ ἄνωθεν τῆς ἐορτῆς τοῦ αὐτοῦ θεῖου ναοῦ καὶ νὰ κτίζονται καὶ πρὸς τὴν μερίαν τοῦ τράφου ἀρχινώντας ἀπὸ τὸ γιοφύρι καὶ κάτου κελιά μονόρονα νὰ στέκῃ πᾶσα πτωχὸς χρειαζόμενος, ἐπειδὴ καὶ ὄλη ἡ πιάτζα εἶναι ἐδική μας καὶ δικαίωμα τῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ τοὺς βοηθοῦν εἰς τὴν ζωοτροφήν τους εἰς ὅσον ἤθελεν εἰσθαι τὸ περίσσευμα τῆς αὐτῆς ἰντραδὸς τοῦ λάσου τοῦ ἄνωθεν, καὶ ἐτοῦτο εἰς ἄφεισιν τῆς ἀθλίας μου καὶ ἀμαρτωλῆς ψυχῆς, ἐπειδὴ καὶ μὲ πολὺ κόπον τὰ ἐγλύτωσα ἀπὸ τὰ χέρια ἀδίκων καὶ ἀποφάσισα. Ἀκόμα θέλω, δταν ἔλθῃ, τὸ σπήτι τοῦ μρ Μανόλη Βουρνηχᾶ μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὸν αὐτὸν θεῖον ναὸν κατὰ τὴν διαθήκην τῆς π^ε συμβίας του, νὰ τὸ δίνουν νὰ στέκῃ ἀτόστου ὁ ἱερεὺς ποῦ θέλει ἱερούργει τὸν αὐτὸν ναὸν, ἔχοντας καὶ τὴν ἔγνοιαν νὰ τὸ φτιάνῃ καὶ πλερώνῃ καὶ τὸ

κερολόγι του δ αὐτὸς ἱερεὺς, εἰ δὲ μὴ νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ ἐπ' ἐξουσίας της καὶ αὐτὸ τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Μοντίνενας, ὁμοῦ μὲ τὸ κομμάτι τὸ χωράφι ὁποῦ εἶναι εἰς τοῦ Κανέση . . . μὲ τὰ τρία δουκάτα ὁποῦ πέρνω τὸν καθιεθῆσιον χρόνον ἀπὸ τὴν Σπίναν νὰ τὸ ἔχη ἕως ζωῆς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της νὰ παγαίνουν, ὡς καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἄνωθεν εἰς τὸν υἱὸν της τὸν Γερῶλυμον.— Ἀκόμα ἀφίνω τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Λουτζίας νὰ τὸ ἔχη ἐπ' ἐξουσίας της καὶ τὴν ῥομπόλα τὸ μερτικὸν μας, ὁποῦ ἔχομεν εἰς τὴν βξω χώραν νὰ τὴν κάμη ὅτι θέλη καὶ δουκάτα 20. Ἀκόμα θέλω καὶ ἐρίζω καὶ ἀφίνω τῶν πέντε μου ἀνηψιῶν, θυγατέρων τῆς π^ε ἀδελφῆς μου Κουρσάρενας καὶ τοῦτο παρευθὺς μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, τὸ χωράφιον ὁποῦ ἔχω στοῦ Ἀράβου τὸ γιοφύρι ὡς πινακίων δέκα καὶ τὰ ἄλλα δύο ἐκεῖ κοντὰ εἰς τοῦ Κροκκιδου, τὸ ἕνα ὡς πινακίων ὀκτώ καὶ τὸ ἄλλο ὡς πινακίων ἕξη, καὶ τὸ χωράφιον ἀκόμα ὁποῦ ἔχω στοῦ Μπάφη τὴν ράχην στὸ μερτερό ὡς πινακίων δεκάξη καὶ περισσότερον, τὰ ὁποῖα ὄλα χωράφια νὰ τὰ μοιράζουν ὡς καλαῖς ἀνηψιαῖς δίχως ταραχὴν καμμίαν ἴσια πρὸς ἴσια.— Ἀκόμα ἀφίνω τοῦ ἡγαπημένου μου ἀνηψιοῦ τοῦ Καψᾶ τὴν γούναν μου τὴ ντόπια καὶ τοῦ μρ Ἀντώνη Γραίκου τὴν γούναν μου τὰ βάρ: καὶ τοῦ μρ Μακκαρίου Νομικοῦ τὸ φεραρόλι μου τὸ καινούργιο τὸ τζαμπελοτίν καὶ τρεῖς ροδέλαις ἀπανχωροσμένας, καὶ τῆς ἀνεψιάς μου τῆς Φισκάρδενας τῆς ἀφίνω καὶ αὐτῆς ἄλλαις τρεῖς ροδέλαις. Ἀφίνω τοῦ μρ. Κωσταντῆ τοῦ Συγούρου τοῦ ἀφίνω τὴν λειτέραν μου τὴν χρυσοῦν ὁποῦ εἰς τὸ παρὸν ἔχει στὸ σπήτι του. Θέλω ὅτι νὰ δώσουνε δουκάτα δέκα τῆς θυγατερὸς τοῦ μρ Τζουάννε Βάρδα ὅταν παντρευτῆ, ἀκόμα καὶ τῆς θυγατερὸς τοῦ Προδατᾶ, ὅταν καὶ αὐτὴ παντρευτῆ ἄλλα δουκάτα δέκα. Ἀφίνω καὶ τῆς Προδατοῦς τζεκίνια πέντε χρυσᾶ, ὁποῦ τῆς ἔχω δανεισμένα. Ἀφίνω νὰ δώσουν καὶ τοῦ περι Χρυσικόπουλου νὰ τοῦ δώσουν ὀπίσω τὸ σημάδι του ὁποῦ ἔχω διὰ οὔκερο ἕνα.— Ἀκόμα θέλω νὰ δώσουν καὶ τὸ σημάδι καὶ τῆς ἀνηψιάς τῆς κουμπάρας ἐκεῖνο ποῦ ἔχω διὰ δουκάτα δύο.— Ἀκόμα θέλω καὶ ἀφίνω ὀλονῶν τὰ χρέη ἀπὸ δουκάτο ἕνα καὶ κάτου νὰ στρέψουν καὶ τὰ σημάδια τους.— Ἀκόμα θέλω ὅτι νὰ δώσουν τοῦ Βασίλη Ἐπίσκοπου ἕξη δουκάτα ποῦ τοῦ ρεστάρω ἀπὸ τίς σταφίδες του καὶ περιπλέον ἄλλα δουκάτα τέσσαρα.— Θέλω ἡ ἀδελφή μου ἡ Μοντίνενα νὰ προκουράρη στὸν καλλίτερον τρόπον νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὰ χρέγια ἂν εἶναι καὶ ὡς δουκάτα 25 τοῦ Ἀναστάση Στράνη ποῦ ἦταν κοπέλι μας, καὶ ἐτοῦτο διὰ τὴν ψυχὴν μου.— Ἀφίνω τοῦ κύρι Μπεφάνη Μπαρζοῦ ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ μοῦ χρωστάει δουκάτα ἐννέα καὶ ρ. 19 καὶ νὰ μὴν τὸν εὐγάνουν ἀπὸ τὸ σπήτι ὅσον ὁποῦ θέλει νὰ ψάλλῃ εἰς τὴν Ἀνάληψιν καὶ νὰ μὴν τοῦ γυρεοῦν ἀπερασμένα νοίκια.— Ἀφίνω τοῦ κύρι Μανόλη

Βουρнуχᾶ ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ μοῦ χρωστάει δουκάτα τρία. ἀφίνω νὰ δώσουν καὶ τὸ σκρίτο τοῦ δέσποτά μας τοῦ παπᾶ Πικρίδι, ὅπου χρωστάει τζεκίνια δύο καὶ κάποιον κρασί— ἀκόμα θέλω νὰ τοῦ δώσουν καὶ τὰ ἄλλα τζεκίνια δύο νὰ εἶναι ὅλα ἐδικά του νὰ μοῦ ψάλλῃ ἕνα σαρανταλείτουργο.—θέλω καὶ νὰ τοῦ κάνουν πάντα καὶ μίαν προσφορὰν πᾶσαν Κυριακὴν νὰ πέρνῃ μερίδα καὶ νὰ μοιράζῃ καὶ ἀντίδωρον ἀπ' αὐτήν.—ἀφίνω του καὶ τὴν γούναν μου τοῦ αὐτοῦ δέσποτα τὴν μαύρην κουνέλια.—Χρεωστῆί μου ὁ διδάσκαλος ὁ Μαρτινέγκος ἀπὸ ἕνα σκρίτο ὅπου μοῦ εἶχε γεναμένο τζεκίνια τρία ἡμῖς καὶ τοῦ τ' ἀφίνω διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ νὰ τοῦ στρέψουν καὶ τὸ σκρίτο του.—“Ὅλα τὰ ἄνωθεν ὅπου ὀρδινιάζω θέλω νὰ ἔχῃ τὸ καθένα τὴν ἐξεκουτζιὸν του εἰς εἴτι ἅπαν ἀπὸ τὴν ἄνωθέν μου κληρονόμησαν ἢ καὶ κληρονόμος μου.—καὶ ἐπειδὴ ἡ ἔννοιά μου ὡς ἄνωθεν ἦτον καὶ εἶναι ὅτι ἡ παροῦσά μου νὰ εἶναι πρώτη καὶ ὑστερὴ μου διόρθωσις καὶ ὅτι νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν δύναμιν ὡς εἶπα ἄνωθεν καὶ περισσοτέραν, ἐπειδὴ εἶναι ὅλα συνθεμένα ἀπὸ τὸν νοῦν μου.—ἀφίνω καὶ διὰ Κομισαρίους μου εἰς τὸ νὰ βοηθοῦν μόνον καὶ ὄχι ἄλλο τὴν παροῦσάν μου διάταν καὶ κληρονόμους μου τοὺς εὐγενεῖς μρ. Φραντζέσκο Μονδίνο, μρ. Ἀντώνιον Γκραϊκόν, μρ. Νικόλαον Καψᾶ καὶ μρ. Μαρίν Βολτέρραν καὶ μρ. Μακάριον Νομικόν, καὶ μρ. Κωνσταντὴν Συγοῦρον, μὴν ἡμπορῶντας νὰ κάμουν καμίαν λογιῆς ἰνβεντάριον, μόνον τῆς ἄνωθεν Μοντινενας, νὰ διαμένουν ὅλα ἀνεμποδίστως εἰς χεῖράς της καὶ εἰς φύλαξιν.—Θέλω ὅτι τὰ παιδία τοῦ π. μρ. Νικολοῦ Μοντίνου κουνιάδου μου νὰ εἶναι πάντα εἰς χεῖρας καὶ εἰς κυβέρνησιν τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Μοντινενας ὡς καθὼς καὶ ἄφισε καὶ ἐμένα κοθερναδόρον τους ὁ π. κουνιάδος μου εἰς αὐτά.—ἀκόμη θέλω ὅτι τὰ δύο τζεκίνια ὅπου μοῦ χρωστάει ὁ π. Γεώργιος Τζίμης καὶ ἔχω του ἕνα ζευγάρι σενδόνια, νὰ τοῦ τὰ στρέψουν δίχως νὰ τοῦ πάρουν τίποτις.—Ἐφίνω τοῦ πρωτοσύγκελου Μακρῆ ἕνα τζεκίνι καὶ τοῦ κύρ. Παχωμίου Δοξαρᾶ ἄλλο ἕνα τζεκίνι νὰ μοῦ ψάλλῃ ὁ κάθε εἰς τους μισὸ σαρανταλείτουργο.—Ἐφίνω τοῦ δέσποτα τῆς Ὁδηγητρίας ἕνα δουκάτο καὶ ἄς μοῦ ψάλλῃ ὅτι ὀρίζει.—Ἐφίνω τοῦ κύρ. Ἀναστάση Μπουρδέρη τὸν βουργαρίας μου τὸν νικόν, καὶ τοῦ δέσποτα τοῦ Πικρίδη τὸν θεο ἀφίνω καὶ τοῦ κύρ. Παχωμίου τὸ βιβλίον μου τὸν Δαμασκηνὸν νὰ μὲ μνημονεύῃ πάντοτε.—Ταύτη ἡ Διαθήκη θέλω ὅτι νὰ ἀξίξῃ ὡς καθάρια καὶ βεβαία μου διαθήκη καὶ ἂν ἀποτύχῃ, δὲν ἀξίξει ὡς διαθήκη, θέλω ὅτι νὰ ἀξίξῃ ὡς κωδίκελος καὶ ἂν δὲν ἀξίξῃ ὡς κωδίκελος, θέλω νὰ ἀξίξῃ διὰ κάθε λογιῆς οὕλιμα βολοντά.—Καὶ οὕτως ἔγινε καὶ ἐγράφῃ ἡ παροῦσα ἔμπροσθεν ἀξιόπιστων παρακληθέντων μαρτύρων εὐλαβεστάτου ἱερέως τοῦ Θεοδώρου Λαμπέτη καὶ μρ. Πέτρου Στρατήγη, καὶ μρ. Λι-

νάρθου Σαλιδαρά, καὶ μρ. Χριστόφαλου Βεντουρίν, καὶ μρ. Δημήτρη Βουτζανέση καὶ μρ. Φραντζίσκου Ραυτοπούλου, καὶ μρ. Ἀναστασίου Μπουρδέρη, οἱ ὅποιοι θέλουν ὑπογράψῃ ὅλοι ἰδίᾳ τους χειρὶ, ἀφοῦ θέλει διαβασθῆ ἔμπροσθεν τοῦ τεστατόρου καὶ αὐτῶν ὄλων μαρτύρων.

† ἐγὼ παπᾶ θεόδωρος λαμπέτης παρακαλεσὶς μάρτυρας ἀπὸ τὸν ἄνωθεν τεστατόρον διαβάζωντάς την ὁ ἄνωθεν Νοτάριος ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους, παρόντος καὶ ἀκούοντος καὶ τοῦ ἄνωθεν τεστατόρου μαρτυρῶ οὕτως ἔχον καὶ ὑπογράφω ἰδίᾳ μου χειρὶ.

† Ἐγὼ πέτρος σιραιήγης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν καὶ ὑπέγραφα

† ἐγὼ ληνάρδος σαληβαρᾶς παρακαλεσὶς μάρτυρας ἀπὸ τὸν ἄνωθεν τεστατόρον καὶ διαβάζωντάς την ὁ ἄνωθεν νοτάριος ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους, παρὼν καὶ ἀκούωντας καὶ τοῦ ἄνωθεν τεστατόρου.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ ΛΕΞΕΩΝ

ἄτιη=πρακτικά, — π^ε=ποτέ, — προξενιάδα=παρουσιασμένος, — Καγκελαρία=γραφεῖον, γραμματεία, — το=recto=σελίς ὀπισθεν, — μο=μισέρ, κύριος, — σπιτάλε=νοσοκομεῖον, — δουκᾶτον=νόμισμα ἐπὶ βενετοκρατίας, ἀξίας 5-6 δραχμῶν, — Ρόγδον=χωρίον Ζακύνθου, — Ἀργάσι=χωρίον, — μόδιον=μέτρον χωρητικότητος ἴσον πρὸς 12 βατσέλια, — πινάκιον=μέτρον χωρητικότητος, 12 πινάκια ἰσοῦντο πρὸς ἐν μόδιον ἐπὶ βενετοκρατίας, —=δυσανάγνωστος ἐκ φθορᾶς ἢ λέξις, — ὀρδινιάζω=διατάσσω, — συνηθασμὸς=συμβιβασμὸς, — καιθειρία=ἐτησίαι, — Γαϊτάνι=χωρίον, — Μπανᾶτον=χωρίον, — δεκρειάρω=ἀποφασίζω, καθιερῶ, — σιάμενα=χρήματα, — Ἁγιος Κήρυκος, νῦν Ἀγχερυκῆς=χωρίον, — πεύκι=τάπης, — μαμούρα=δημηρέτρια, — ὄ.=ρεάλι, νόμισμα ἐπὶ βενετοκρατίας ἀξίας 250 λεπτῶν περίπου, κονητιζιὸν=ἄρος, ὀμπλιγατζιὸν=ὑποχρέωσις, — παριίδο=μέρος, πρόσωπον, — κονητιζιὸς=κοινωνικὴ κατάστασις, — κορένιε=ἀγοραῖος, ἐν χρήσει, — φόντιο νιοτάλε=προικῶν κεφάλαιον, — ποδάρια=δένδρα, ρίζαι, — Λυκούδι=τοποθεσία, — κρολόγια=ἔδαφνόμια, — τραβίζομαι=εἰσπράτω, — κρέδια=πιστώματα, — Χαλικερὸν=τοποθεσία, — Κοκινολούτζα=τοποθ. — Παλάτια=τοποθ., — ἀκαδέροντας=ἀνήκοντα, — τὸ γύρο=περίπου, — σκουδέροντας=εἰσπράττουσα, — Ριζόκαστρο=τοποθ., — οὔζουφρουτουάρη=χρησιμοποίη πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, ἐπικαρτεῦται, — ἀλιενάρη=ἀπαλλοτριώση, — μανκάρωντας=ἐν ἐλλείψει, καθυστερήσει, — ράτια ποριζιὸν=καθωρισμένη μερίς, — Βαραῖς=τοπ., — γοδέρη=ἀπολαμβάνη, χαίρεται, — ἀμή=ἀλλά, — τοῦ μόδου της=τῆς ἀρεσκείας της, — κάζο=περίστασις, — ὀκ=ἀπό, — λάσο=κληροδότημα, — ἔξοδος=δαπάνη, — ἰνιρά-

δα=εἰσόδημα, — ἀποφάσισα=ἐστερεοποίησα, — ἀτός του=μόνος, —
 σπίνα=φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου, — Ὁξω Χώρα=τοπ. νῦν χωρίον, — Ἀρά-
 βου τὸ γιοφύρι=τοπ., — Μπάφη ράχη=τοπ., — Μεριερό=τοπ., — τὰ
 βάρ=δυσνόητος λέξις, — φεραρόλι=ἐπενδύτης, — τζαμπελοτίν=λέξις
 δυσνόητος, — ροδέλα=λέξις δυσνόητος, — λειτέρα=ἀναλογεῖον, — σημά-
 δι=ἐνέχυρον, — οὔγερο=νόμισμα ἀγνώστου ἀξίας, — σιρέφω=ἐπιστρέ-
 φω, — προκουράρη=προσπαθῆ, — σκρίτιο=χρεωστικὸν ἔγγραφο, — προσ-
 φορὰ=ἄρτος τῆς θείας εὐχαριστίας, — δέσποιας=ἱερεὺς, — κουνέλια=
 λ. ἄγνωστος, — ἐζεκουζιόν=ἐκτέλεισις, — κομισάριος=ἐπίτροπος, — ἰν-
 βεντάριον=εὐρετήριον, ἀπογραφὴ, — βουλγαρίας=βιβλίον τι ἐκκλη-
 σιαστικόν, [προφανῶς Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας], — οὔλιμα βολοντὰ=
 τελευταία θέλησις, — τειοιτόρος=διαθέτης.